

Abderon Religion och Uijin

Religion.

Abderons barn

Den tro som är störst i Abderon bland Abderons Barn är Uijins tro som när Hans Majestät Törnhjärta utropade sig till kung blev den religion som gäller för hela landet. Präster reser fortfarande land och rike runt för att sprida religionen. Det förekommer även ganska ofta att kättare straffas, vilket gör att allt fler sluter sig till tron även om de bevarar sina gamla traditioner.

Den gamla religionen ibland Abderons Barn var en tro på många gudar och gudalika andar. Några av de stora var är Frej, Oden, Tor. De flesta hade dessutom tron att en liten ande bodde i deras hus, de offerar små saker till honom (som tex. lite mat eller en skvätt av en dyr krydda osv.) *Denna tro är närmast att jämföra med asatron. Med den stora skillnaden att de i första hand inte tillber de stora krigsgudarna, utan istället mest till gudar som Frej osv.*

Och även om majoriteten av Abderons Barn idag bekänner sig till Ujin så genomför de även några av sina gamla ritualer (så som midsommarfirande och midvinterblot) mest av gammal tradition.

Uijin

Skapelsen

Detta är skapelsen så som den ses av Uijins prästerskap, en gång nedtecknat av Luied den Helige.

Först fanns världen, nakna klippor, varken ljus eller liv existerade. Uijin skaparen såg på denna värld och kände att något saknades. Uijin skapade då en låga, det första ljuset i världen. Lågan var klar och brann stadigt, Uijin skådade sitt verk men var inte nöjd. Han ingöt sin livskraft i lågan och lågan brann större och klarare. Bländad av allt ljus lutade sig Uijin tillbaka och skådade hela världen. Han såg då att när han ingjutit livskraft i lågan så hade han också ingjutit livskraft i hela världen. Med detta enda andetag hade Uijin skapat alla djur och växter. Men detta var inte nog utan ur detta andetag föddes också Uijins första barn, en dotter. Detta var början på den första åldern, Födelsens Ålder.

Uijin blev mycket nöjd med sin skapelse och dottern. Dottern skapade själv ett folk, Veramerna. Dessa skulle senare komma att bli Alver. Veramerna älskade sin skapare och kallade henne för Ujillin. Veramerna älskade allt som levde och hjälpte Ujillin med att stärka allt levande, det var också Veramerna som gav allting dess namn och de kallas därför ibland för namngivarna. Längre levde Veramerna i världen, ständigt badande i ljus och värme. De hade inte kroppar som djuren och behövde därför heller inte mat, Ujillin försåg dem med allt de behövde.

Nu hände det sig dock att Uijin åter skådade på världen, han ville skapa sig en son och ingöt därför en stor mängd livskraft i lågan. Men såsom man kan släcka en låga om man blåser för hårt på den så sloknade också Uijins låga när han förgäves försökte skapa sig en son. Världen föll i mörker och varken ljus eller värme fanns att finna, det enda ljus som fanns i världen var det ytterst svaga men inte värmende ljuset från alla prickar på himmelen som skapats av askan när Uijin blåste på lågan. Dessa kallades för stjärnor.

De flesta djur och växter dog men en del räddades av Veramerna. Veramerna själva led då Ujillin vänt sig ifrån dem för att försöka övertala Uijin till att åter tända lågan.

Detta var slutet på första Åldern.

Några av de starkaste Veramerna sökte själva tända en låga. De gav upp sina liv och sammanfogades men förgäves. Veramerna var inga gudar och även om de lyckades skapa ljus så var detta knappt och gav ingen värme. Så skapades Månen.

För att överleva gav de flesta Veramerna upp sin andevarelse och lät sig födas på jorden, med kroppar så som de djur de så älskade. De gav upp sitt namn och började nu kalla sig själva för Alver. En liten grupp Veramer misströstade då de såg att ljuset kunde förloras så enkelt. De förlorade tron på att Uijin var skaparen med makt över allt. De såg att innan och efter ljuset finns mörker. De vände sig ifrån Uijin och Ujillin och sökte sig än längre in i mörkret. De kallade sig själva för Varamer, de som inte följer ljuset. I en senare ålder kom dessa att kallas Demoner.

Tillslut lyckades Ujillin övertala sin far att åter tända lågan, men Uijin hade fortfarande en son i åtanke när han tände lågan. Lågan tändes men den var mycket svagare än tidigare och växlade i storlek och styrka. Så skapades dag och natt, Sommar och vinter.

Detta var början på Den Andra Åldern, Sönernas ålder.

Tillsammans med lågan så skapade Uijin också några söner. Den äldste, Darem älskade berg och sten och skapade därför mycket snart ett folk, Dvärgarna. (*Fler söner kan finnas*) Yngst av sönerna var Zarugh. Zarugh var den vackraste av sönerna men han önskade inte skapa sig ett eget folk. Istället ägnade han all sin tid åt sin syster Ujillin som han blev förälskad i. Vid denna tid sökte Varamerna upp honom och sa till Zarugh, Du är den vackraste och starkaste av alla gudar vi önskar bli ditt folk. Zarugh fylld med självgodhet tackade ja och lät Varamerna bli sitt folk.

Varamerna dyrkade Zarugh, de intalade honom att han var starkare än hans far och att Ujillin tillhörde honom. Zarugh lyssnade allt mer till Varamernas bedrägliga budskap. Fylld med övermod försökte Zarugh störta Uijin och stjäla sin syster, men Uijin var honom övermäktig.

Sårad och försvagad lyckades dock Zarugh fly från sin fader djupt in i mörkret där inget ljus finns. Där dyrkad av sina Varamer bestämde sig Zarugh för att rämna hela världen. Han skapade ett flertal förfärliga folk att lyda honom.

Många år senare började det första kriget. Zarughs olika folk föll över Alverna och Dvärgarna som efter påbud från sina gudar förberett sig på denna dag. Kriget varade i flera tusen år och drabbade alla folken mycket hårt. Men Alverna drabbades hårdast, de som tidigare varit mångtaliga som träden och blommorna var nu endast några få kvar, de drog sig tillbaka långt in i skogen. Dvärgarna stängde in sig i sina gruvor, deras förluster var nästan lika stora. Zarugh drevs tillbaka in i mörkret och väldigt få av hans folk återstod.

Detta var slutet på andra åldern, Sönernas ålder.

Världen var nu tom, inte på djur och liv ty de levde kvar men ingen fanns det att skåda världens skönhet eller sköta om den. De få alver och dvärgar som fanns kvar rörde sig inte längre utanför den del som deras gudar beskyddade. Detta medförde att nästan hela världen var obefolkad. Jorden, djuren, växterna och himmelen ville alla att någon skulle skåda dem, någon skulle frodas i den och tämja den, ty sådan var världen skapad av Uijin. Det var denna vilja som blev källan till något nytt. Ty viljan var så stor att ur mark och jord föddes ett nytt folk. Inte skapade av gudarnas livskraft utan av vilja allena.

Detta var början på den tredje åldern, människornas ålder.

Från äng och skog till hav och stäpp spred sig människorna, Uijin tittade på det nya folket och gladdes, såsom en vävare som ser hur det mönster han väver bildar oväntade men vackra mönster.

Uijins folk och deras tro.

Uijins religion har sitt centrum i Toria där Uijins borg ligger. Här finns också ett stort antal kloster och alla munk-, nunne-, och riddarordnar har sina huvudsäten här.

Uijins följeslagare tror att livet är en stor kamp, en kamp mot onda makter och företeelser. De tror att var människa måste kämpa på sitt eget vis. En krigare vid muren är den sanna kämpan han kämpar mot ondskan personifierad, men också en piga i ett värdshus kämpar, mot ondskans lockelser.

Många är de män som strider tappert vid den stora Muren. Ibland blir någon av dem utvald av Uijin de uppfylls då av ett silverskinande ljus som gör så att den utvaldes svärd skär genom svartblod som om de vore gräs och hans rustning blir oförstörbar. Dessa män kallas för heliga krigare och är Uijin religionens helgon. Det är alltid en helig krigare som leder kyrkan och alla ordnar är en gång skapade av heliga krigare.

Efter döden säger kyrkan att man förenas med naturen, för det var ur naturens vilja människan blev skapad.

Uijins religion är nu den religion som är obligatorisk för alla som tillhör Abderons barn. De har nu fått tillåtelse att bestraffa alla som tillhör Abderons barn och gör sig skyldiga till en synd. Och synderna är:

***Gudahädelse** (att inte tro på Uijin och vad kyrkan föreskriver)

***Incest** (likt den synden som Zarugh begår mot sin syster)

***Samröre med svartblod** (det som i folkmun kallas för "mörkervänner")

Det högsta Prästerskapet.

Det högsta prästerskapet är dem som styr Uijins kyrka. Det består av 2 stycken medlemmar ur varje orden. Medlemmarna i det högsta prästerskapet känns igen av att de har ett gult Uijin märke på bröstet. Det är inte ofta någon av medlemmarna syns utanför Uijins borg.

Inom kyrkan finns några olika ordnar och dessa fyller olika uppgifter:

Teriams Orden – Präster

Denna orden har ett läroverk i Toria ditt alla noviser får resa för att studera Uijins religion. Efter avklarad utbildning placeras dem som präster i områden där antalet troende är stort nog. En präst gifter sig oftast och skaffar hus och barn på den plats han slår sig ner. För prästerna finns det inget ont i att äga saker om man brukar dem till gott.

Derakims Orden – Vandringsmunkar/nunnor

Denna orden är speciell, den har inget huvudsäte utan dess ledare lever i enkelhet i Uijins borg. Denna orden har inget lärosäte utan en vandringsmunk tar sig en lärling och lärlingen stannar hos munken till dess att munken anser att novisen är färdig utbildad.

Dessa munkar tror att enkelhet är nyckeln till kampen. Det är dock mycket vanligt att vandringsmunkarna blir Präster (eg. byter till Teriams orden) när dem blir äldre, livet som vandringsmunk är inte enkelt. Det viktigaste uppdraget för

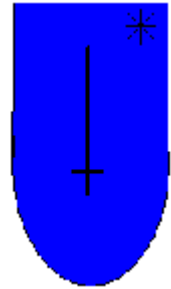

medlemmar ur Derakims Orden är att missionera, resa till platser där Uijin religionen än inte är etablerad och sprida dess lära.

Rukars Orden – En riddarorden

Rukars orden är en av de äldsta riddarordnarna inom Uijins kyrka. De tror att kampen bäst utförs vid muren med draget vapen. De tror på att man måste ha fulländad kunskap i vapenkonst för att bäst sprida Uijins ord.

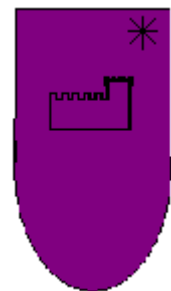
För att bli intagen i Rukars Orden krävs att du kan betala en ordentlig summa pengar, detta har lett till att medlemmarna i Rukars orden främst består av söner från adliga eller väldigt rika familjer. De släpper bara in män i denna orden. Dessa fungerar ibland som personliga vakter till det högsta prästerskapet.

Luiedska Orden – Prästerskapets utsända

Denna order ser sig som grundkyrkan. De ser sig som den kyrka som Luied den helige skapade. De är det högsta prästerskapets språkrör och verkställare. Dem är den minsta orden.

En munk ur Luiedska Orden lever hela sitt liv vid Uijins borg. Han gifter sig aldrig. Och skaffar ingen annan bostad än Uijins borg. För att bli medlem av Luiedska orden så måste man vara rekommenderad av minst två andra i det Luiedska rådet. Därför blir det mycket politiska toppens söner som är med där.

Det finns ett stort undantag när det gäller Uijins tro: alla som inte tillhör Abderons barn har rätt att tro som de vill på grund av olika skäl, inte minst politiska. Detta gäller t.ex. sjöfararna.

Det förekommer även folktro ibland Abderons barn. Det är som en del av de gamla traditionerna. Det är vanlig svensk folktro ungefär.